

A vasalás hajnalán

Az ókori Thébában sétálva Karnak templomának hatalmas oszlopai között Luxorban, vagy Athénban a Parthenon hatalmas kariatidáit csodálva nehéz elképzelni, hogy az emberek, akik ezeket a hatalmas műemlékeket építették 4000 évvel ezelőtt minden reggel ugyanúgy, ahogy mi tesszük napjainkban felkeltek, felöltöztek és elindultak dolgozni. Talán panaszkodtak a korai munkakezdés miatt, vagy morogtak, mert a ruháik nem voltak megfelelően kivasalva. Kulturális életünk gyökerei felfedezésre várnak, nem csak az elődeink nagyszerű találmányai és hóstettei, de a mindennapi szokásaik, tradícióik is.

Térjünk vissza Egyiptomra és Görögországra egy pillanatra. Luxor templomai és a Kariatidák meglepően kecses szerkezetűek, de a kifinomultabb szemek felhívják a figyelmet a kariatidák tógáinak eleganciájára, a fényes, szépen redőzött ruhákra, melyek sok művészettörténeti könyv témái. II. Ramses király egy különösen finoman redőzött ruhát viselt, a derekán szegecselt övvel – feltehetőleg tele ékszerekkel – ami a mai divatnak is megfelel. A festményeket a királyok és királynők sírjainak völgyében fedezték fel Santorini szigetén – ezek a fejlett Minószi civilizáció bizonyítékai – kifogásolhatatlanul feltárják a szépség szeretetét, a finom, szép szöveteket, különösen a redőzötteket.

A redőzött ruhák nagy valószínűséggel a legnagyobb trendnek számítottak 4000 évvel ezelőtt, a státusz szimbóluma azoknak az időknek, különösen azért, mert a tömegnek csak a gyapjú vagy vászonruhák kis darabkáját engedhették volna meg maguknak, illetve akkor viselhettek volna ilyen ruhát, ha azt befejezetlenül, varrások nélkül, takácsok szövőszékéről közvetlenül szerzik be.

Hogyan is készítették azokat a tökéletes, hibátlan és sűrű redőket? Az Egyiptomiak olvasztott gumiba mártották a ruhát, majd lapos, különösen nehéz eszközökkel redőzték a ruhát, melyekkel meg tudták növelni erejüket. Ezek voltak az első simítók, melyekre hideg vizet spricceltek, hogy megnedvesítsék az anyagot: hivatalosan ezek am történelem első vasalói. Kőből, fából, márványból vagy üvegből készültek – nem tudjuk, mikor kezdte el őket először használni az emberiség. Mi csak találgathatunk, mennyire fárasztó lehetett ezekkel a nehéz tárgyakkal vasalni anélkül, hogy az eszköz forrósága segítene volna, mennyire nehéz lehetett létrehozni azokat a tökéletes redőket. A modern világ vasalóinak